

Ivo Mludek

Ivo Mludek se narodil 27. srpna 1964 v Opavě a dětství prožil v paneláku z padesátých let v Ludgeřovicích na Hlučínsku. Už v dětství si začal uvědomovat, že socialismus není tak idylický jak především učitelé tvrdili. Díky tomu měl později problémy s autoritami. I přesto na ekonomické střední škole v Opavě úspěšně odmaturoval.

Mezi jeho koníčky patřila hudba, především bigbeat, k tomu se dostal díky starším spolužákům již na základní škole. Bigbeat byl pro něj jakýmsi prozřením, kdy podle jeho slov zjistil, že existuje úplně jiný svět. Skrz ostravskou hudební burzu navázal kontakty s lidmi z undergroundu. Od mala byl také vášnivým čtenářem, ale knihy, které nalézal v místní knihovně, ho nezajímaly.

V roce 1982 narukoval, což vnímal jako velké osobní selhání. Myslel si, že když půjde pracovat například k železnici, zkrátí se dvouletá vojenská služba na pět měsíců. Nevšiml si však, že podle nového nařízení, lidi s maturitou k posunovačům brát nesměli. Základní vojenskou službu strávil u výcvikové jednotky Pohraniční stráže v Břeclavi.

Po absolvování se odstěhoval z Ludgeřovic do Opavy. Roku 1985 začal pracovat ve Slezském divadle. Zároveň spolu se svými opavskými přáteli utvořil redakci samizdatového časopisu Protějšší chodník, který se zajímal především o dění v blízké PLR, přinášel informace o Solidaritě, překládal polské básně, věnoval se kultuře a politice na severní Moravě. Setkával se z opozicí jak ze severní i jižní Moravy, tak z Polska, stal se členem Společnosti přátel USA a Nezávislého mírového hnutí.

Roku 1989 ho smrt Jaromíra Šavrdy zasáhla natolik, že v bytě Dolores Šavrdové, vdově po ostravském disidentovi, podepsal Chartu 77. Jeho podpis poté převzal Tomáš Hradílek.

Díky všem jeho aktivitám byl pod neustálým dohledem StB. Několikrát mu dokonce byla navržena spolupráce, ale vždy odmítl. Jeho svazek nesl označení akce „PILA“.

Nečekal, že by v Opavě probíhala Sametová revoluce, proto první den odjel do Ostravy. Když se dozvěděl, že se v Opavě něco děje, hned se vrátil a začal s tisknutím letáků. Den na to na schodech Slezského divadla měl jeden z hlavních proslovů.

Po Sametové revoluci se na dva roky stal členem Občanského fóra. Od roku 1990 do roku 1994 byl členem opavského zastupitelstva a zároveň řídil a editoval týdeník Region. Odmítl práci v politice. Nyní je ředitel charitativní organizace a působí jako pedagog na vysokých a středních školách v Olomouci a Opavě.